

המשתתפים בחוברת

ד"ר אורי איזנצוויג, יליד קובה שעשה את שנות ילדותו בבלגיה, מרצה כיום בנושאי ספרות וסמיולטיקה באוניברסיטת חיפה. את תואר הדוקטור שלו קיבל מאוניברסיטת ואנסן בפאריז. ספרו על "המרחב הדמיוני בסיפורת" (ז'ראר דה-נרוואל) עומד לראות אור בקרוב. ד"ר מקס בילן, מרצה בכיר לספרות צרפת באוניברסיטת תל-אביב, הוא יליד יוון שקיבל את שני התארים הראשונים באוניברסיטת קושטא ותואר דוקטור קיבל באוניברסיטת-נאנטר שבצרפת. עבודת הדוקטור שלו, שנתפרסמה בספר, נסבה על הדיאלקטיקה היצירת ומבנה היצירה הספרותית (על ז'יד, פרוסט, קפקא וקאמי). הוא גם פירסם חיבורים מדעיים על פול ואלרי בכתבי-עת בצרפת. יורם ברונובסקי, משתתף קבוע במדורי הספרות של "הארץ" ו"דבר", יליד פולין שהגיע לישראל בילדותו, מעורר תשומת-לב והערכה במאמריו ובתרגומיו מלשונות רבות. לאחרונה ראו אור בתרגומו קבצים מסיפורי איוואן בונין (הוצ' "תרמיל") וח'ורח'ה לואיס בורח'ס (הקיבוץ המאוחד). עמנואל ברל הישיש, ששלח את דבריו על פרוסט במיוחד לחוברת זו של "קשת", הוא סופר ומסאי צרפתי-יהודי רב-תהילה, שהיה מן המקורבים ביותר לפרוסט באחרית ימיו של זה. לאחר מלחמת 1967 פירסם את ספרו, "נאצר כפי שמשבחים אותו", בגישה פרו-ישראלית נלהבת (הוצ' גאלימאר). סרז' דוברובסקי הצרפתי, המשמש כיום פרופיסור לספרות באוניברסיטת ניו-יורק, הוא מן התיאורטיקנים הראשונים של "הבקורת החדשה" בצרפת ומחשובי חוקרי-הספרות בימינו. ספרו, "מדוע הבקורת החדשה?", היה אירוע רב-חשיבות בתולדותיה של בקורת-הספרות בצרפת. הוא גם פירסם רומן ("התפוצה") וקובץ סיפורים. פרו פ' שולמית וייסמן מרצה באוניברסיטת-חיפה על ספרות צרפת במאה העשרים. קיבלה את שני התארים הראשונים באוניברסיטה העברית בירושלים (ספרות אנגלית, צרפתית ופילוסופיה) ואילו תואר-דוקטור קיבלה באוניברסיטת מונפלייה בצרפת. שלושה ספריה, על ואלרי לארבו ויוצרים אחרים, נתפרסמו בפאריז. עשרות ממאמריה, על הרומן החדש, בעיות המונולוג הפנימי והטכניקה ברומן של המאה העשרים, ראו אור בצרפת, ארה"ב וישראל. קיבלה את פרס-לארבו 1972 בפאריז (על מחקריה ביצירתו של ואלרי לארבו) באותו מעמד שזכה בו הסופר הצרפתי ז'. מ. ז'. לה-קלזי. ד"ר יהושע ישועה, יליד בולגריה שבא לארץ בן 13, הוא בוגר גימנסיה "הרצליה", למד באוניברסיטת-סורבון לתואר מ.א., ושם גם קיבל את תואר-הדוקטור שלו. עבודת-הדוקטור שלו עסקה בתיאוריה הספרותית של פול ואלרי. כיום הוא מרצה באוניברסיטת תל-אביב ובאוניברסיטה העברית בירושלים לספרות צרפתית וספרות כללית. פירסם חיבורים על צדדים שונים בפואטיקה של ואלרי, ז'ן פולאן וגוסטב פ'לובר. זכה במענק מטעם האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים לשם מחקר ביצירות הפרוזה הסיפורית של ואלרי, שעדיין לא פורסמו. יצירת פרוסט היתה מנושאי הרצאותיו באוניברסיטה. רוזט לאמון היא מרצה במחלקה לתיאטרון באוניברסיטה של ניו-יורק-העיר ועוסקת במיוחד בתיאטרון-האבסורד. פירסמה מחקרים בעולמם של מחזות יונסקו, בקט וכו', וכן בהשפעתו של פרוסט על תיאטרון-האבסורד. (הדוקטוראט של בקט נכתב, כידוע, על יצירתו של מרסל פרוסט). הארי לוין, יליד 1912, הוא מבקר נודע ברוחב למדנותו, שהתפרסם במיוחד בספרו על ג'יימס ג'ויס (1941). העמיק חקר ברומן הצרפתי. הפרק המובא בחוברת זו לקוח מתוך עיון מקיף בפרוסט, הכלול בספרו The Gates of Horn. איווט לוריא, ילידת רוסיה המשמשת כיום מרצה לספרות באוניברסיטה העירונית של ניו-יורק, פירסמה ספר על פרוסט ("ההתלכדות הסגנונית של פרוסט") והיא נמנית עם הבולטים בחוקריו של הסופר. מאמרה בחוברת זו נכתב במיוחד

ל"קשת". ירוחם לוריא, לשעבר עורך הוצאת "עם עובד", הנודע גם כמשורר ומתרגם, שוקד עתה על תרגומו של "חיפוש הזמן האבוד". ד"ר דוד מנדלסון, יליד צרפת ומוסמך האוניברסיטה העברית, קיבל תואר-דוקטור באוניברסיטת סורבון בפאריז. לשעבר ראש החוג לשפה וספרות צרפתית באוניברסיטת תל-אביב, וכיום מרצה באוניברסיטה זו ובמכללת בית-ברל. ספרו, "זכוכית ודבריי-זכוכית בעולמו הדמיוני של מרסל פרוסט", ראה אור ב-1968 בצרפת. היה היועץ המיוחד בעריכת חוברת זו. פראנסיס סטרן היא חוקרת ספרות היושבת בניו-יורק ועוסקת זה עשרות שנים בחקר יצירתו של פרוסט. אנדרה ספיר, הצרפתי-היהודי והציוני, היה משורר פוסט-סימבוליסטי, בן דורו של פרוסט, שנתפרסם גם כמבקר ספרות. ספרו החשוב ביותר "עינוג השיר ועינוג השריר", וכן "כמה יהודים ויהודים-למחצה", שמתכו מובא המאמר על פרוסט, שנתפרסם ב"ג'ואיש כרוניקל" הלונדוני ימים ספורים לאחר מות פרוסט. מאמר זה עורר בשעתו פולמוס בנושא הבעיה היהודית בכתבי פרוסט. רות עמוסי, מדריכה בחוג לשפה וספרות צרפתית באוניברסיטת תל-אביב, מפרסמת תכופות בכתבי-עת ספרותיים בחו"ל—בתוך השאר ב"מחברות מרסל פרוסט", היוצאות בפאריס, בהוצאת גאלימאר. ג'ורג' פינטר הוא בעל הביוגרפיה המהוללת וה"סופית" על פרוסט, שעליה נאמר כי חקר פרוסט לאחר פירסומה שוב לא היה חקר פרוסט כפי שהיה לפניו. בתרגומיה ובמאמריה מעוררת עדה צמח זה שנים את הענין בפרוסט בארצנו. שיחותיה על פרוסט, ששודרו בשעתן בקול-ישראל, קובצו זה-מקרב בספר, "חפש הזמן האבוד" ("דביר", 1974), ראשון ומיוחד בסוגו בספרותנו. עדה צמח היא מתרגמת נודעת בעיקר מן הקלאסיקה הצרפתית (בנומן קונסטאן, טוקוויל ועוד), וב-1951 הוכתרה בפרס-טשרניחובסקי לתרגום. פיליפ קולב הוא מן הנודעים בחוקרי פרוסט בעולם. התמחה בעיקר במכתבי פרוסט, שאותם פירסם בכרכים רבים. כיום הוא יושב בארצות-הברית, באוניברסיטת אילינוי. מכתבו של פרוסט, המוצג בחוברת זו עם הקדמתו וביאוריו של קולב, רואה כאן אור לראשונה ונשלח במיוחד ל"קשת". במכתבו למערכת כתב קולב: "אני מעריץ הערצה כבירה את אומץ-הלב של ארצכם, ונפלא הדבר בעיני כי בשעה שאתם נאבקים על חייכם מוצאים אתם אפשרות לעסוק באותה עת בפירסומים ספרותיים. יהיה זה לי לכבוד רב להיות בין פטרוני החוברת". אלישבע רוזן, ילידת גרמניה, מדריכה בחוג לשפה וספרות צרפתית באוניברסיטת תל-אביב ומפרסמת ממאמריה בכתבי-עת ספרותיים בחו"ל. מישל ריימון, ששלח במיוחד לחוברת זו של "קשת" מכתב של פרוסט שלא נתפרסם עד כה והקדים לו מבוא וביאורים, הוא פרופיסור לספרות צרפת בסורבון, ראש "המרכז לחקר יצירות מרסל פרוסט" שבמסגרת המרכז-הלאומי-למחקר-מדעי (ס.ג.ר.ס.). הוא עורך את "מחברות מרסל פרוסט" היוצאות לאור בהוצאת גאלימאר. המכון שהוא עומד בראשו נועד לרכז את החומר והטיפול במקורות כתבי-היד של פרוסט ובהתקנת מהדורה מדעית ראשונה של כל כתביו. פרופיסור גרשם שלום, החוקר המהולל של הקבלה ותורת-הסוד היהודית, מן הבולטים באנשי-המדע בזמננו, פירסם את תגובתו המובאת בחוברת זו בעתון "דבר" בשנת 1943, בתגובה למאמרו של המשורר ש. שלום, שביקר את גישת פרוסט ליהדות, במאמרו באותו עתון, ולימים, כמתפרסם בחוברת זו, "חזר בתשובה" והצטרף אל חסידיו המושבעים של הסופר.

יועץ מיוחד בעריכת חוברת זו: דוד מנדלסון.
עיצוב העטיפה: גד אולמן.

התרגומים והמובאות בחוברת זו—כולם ברשותה האדיבה של הוצאת "מחברות לספרות", בעלת זכויות התרגום על יצירות פרוסט במדינת-ישראל.
מראי-המקומות הנוגעים ל"חיפוש הזמן האבוד" מתיחסים אל 3 הכרכים שבהוצאת-המקור, מהדורת ה"פליאדה", גאלימאר, פאריז.